

ЦИВІЛЬНЕ, ПІДПРИЄМНИЦЬКЕ
ТА ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО

УДК 347.9:347.63

DOI: 10.33663/1563-3349-2021-89-103

С. О. КОРОЄД

**ВИЗНАЧЕННЯ СУДОМ ПОХОДЖЕННЯ ДИТИНИ
ПРИ ВСТАНОВЛЕННІ ФАКТУ ЇЇ НАРОДЖЕННЯ
НА ТИМЧАСОВО ОКУПОВАНІЙ ТЕРИТОРІЇ:
ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ
ЦИВІЛЬНОГО СУДОЧИНСТВА**

Дається характеристика цивільним справам окремого провадження про встановлення факту народження особи. Обґрунтовано, що рішення суду в таких справах заміняє собою медичний документ про підтвердження народження дитини; наведено вимоги до резолютивної частини такого рішення суду. Робиться висновок, що суд в окремому провадженні при розгляді справ про встановлення факту народження особи не повинен зазначати в резолютивній частині свого рішення будь-які відомості про батька дитини, навіть якщо батьки перебувають в зареєстрованому шлюбі або подали до суду спільну заяву про встановлення факту народження дитини на тимчасово окупованій території, оскільки це суперечить нормам матеріального (сімейного) права.

Ключові слова: цивільне судочинство, окреме провадження, факт народження, державна реєстрація народження, дитина, походження дитини, батько, факт батьківства.

Koroied Sergij. The court's determination of the child's origin in establishing the fact of its birth on the temporarily occupied territory: problems of theory and practice of civil proceedings

The description of civil cases in separate proceedings on establishing of the fact of birth of the person is given. It is substantiated that the court judgment in such cases replaces a medical document confirming the birth of a child; the requirements to the operative part of such court judgment are given. It is concluded that the court in a separate proceeding when reviewing cases of establishing the fact of birth of a person should not indicate in the operative part of its judgment any information about the child's father, even if the parents are married or have filed a joint application to establish the fact of birth on the temporarily occupied territory, as it contradicts the norms of substantive (family) law.

Key words: *civil proceedings, separate proceedings, fact of birth, state registration of birth, child, origin of child, father, fact of paternity.*

У цивільному судочинстві справи про встановлення факту народження особи завжди посідали важливе місце серед справ окремого провадження. В юридичній літературі звертається увага, що справи окремого провадження мають різну сутність та специфічну матеріально-правову природу, яка визначається певними особливостями об'єктів та способів судового захисту, їм притаманні особливості суб'єктного складу учасників, предмета судової діяльності та процесуального порядку розгляду і вирішення справ [1, с. 65]. Вчені-процесуалісти вважають, що справи окремого провадження розглядаються судами тільки в силу прямих вказівок у законі, адже судове встановлення фактів, реєстрація яких не передбачена, допускається тільки за умови дозволу закону; більшість юридичних фактів в окремому провадженні встановлюються тільки за такої необхідної умови, що заінтересовані особи позбавлені можливості відновити загублені або знищені правовстановлювальні документи; перелік справ окремого провадження, розгляд яких віднесено до компетенції суду у порядку окремого провадження, передбачено у ЦПК України [2, с. 513–519]. Через це діяльність суду в окремому провадженні має «установчий» характер [3, с. 24].

Встановлення в окремому провадженні фактів, що мають юридичне значення, як зауважують науковці, обумовлене необхідністю забезпечення захисту законних інтересів фізичних осіб, адже виникнення суб'єктивних майнових та особистих немайнових прав, їх зміну або припинення закон пов'язує з певними обстави-

нами, які набувають статусу юридичних фактів. Дії та події, що є юридичними фактами, у передбачених законом випадках підлягають реєстрації або посвідченню, тому їх існування може бути підтверджено відповідними документами. Водночас не завжди той чи інший факт, що має юридичне значення, може бути підтверджений відповідним документом. Під відсутністю іншого передбаченого законодавством порядку щодо встановлення судом фактів, що мають юридичне значення, розуміють, зокрема, випадки, коли заявник не має іншої можливості одержати або відновити загублений чи знищений документ, який підтверджує такий факт [4, с.748–750].

Повертаючись безпосередньо до цивільних справ про встановлення факту народження особи, таким випадком є неможливість реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження особи (п. 7 ч. 1 ст. 315 ЦПК України).

Так, Законом України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» (далі – Закон) передбачено, що підставою для проведення державної реєстрації народження дитини є визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я документи, що підтверджують факт народження (причому такий медичний документ видається як при народженні дитини в закладі охорони здоров'я, так й поза закладом охорони здоров'я). За відсутності документа закладу охорони здоров'я або медичної консультативної комісії, що підтверджує факт народження, підставою для проведення державної реєстрації актів цивільного стану є рішення суду про встановлення факту народження (ч. 4 ст. 13).

У Правилах державної реєстрації актів цивільного стану в Україні, затверджених наказом Міністерства юстиції України від 18.10.2000 № 52/5 (у редакції наказу Міністерства юстиції України від 24.12.2010 № 3307/5) (далі – Правила), наведено перелік документів, які є підставами для проведення державної реєстрації народження, а саме: а) медичний висновок про народження; б) медичне свідоцтво про народження (форма № 103/о), форма якого затверджена наказом Міністерства охорони здоров'я України від 08 серпня 2006 року № 545; в) медична довідка про перебування дитини під наглядом лікувального закладу (форма № 103-1/о); г) лікарське свідоцтво про перинатальну смерть (форма № 106-2/о);

г) медичний документ, виданий компетентним суб'єктом іншої держави, що підтверджує факт народження, належним чином легалізований. За відсутності підстав для державної реєстрації народження, визначених у цьому пункті Правил, державна реєстрація народження проводиться на підставі рішення суду про встановлення факту народження такою жінкою (п. 2 глави 1 і п. 1 глави 5 розділу III Правил). У медичних документах, зокрема медичному свідоцтві про народження, зазначаються прізвище, ім'я, по батькові матері дитини, місце народження дитини, дата народження, стать (наказ Міністерства охорони здоров'я України від 08.08.2006 № 545).

Із наведених положень Закону і Правил випливає, що рішення суду про встановлення факту народження дитини конкретною жінкою заміняє собою медичний документ про підтвердження народження дитини (як єдину підставу для проведення державної реєстрації народження особи). А відтак у такому рішенні суду в резолютивній частині має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові матері дитини, місце народження дитини, дату народження, стать. Інших обставин, з огляду на наведені приписи законодавства та положення п. 7 ч. 1 ст. 315 ЦПК України, при розгляді судом у порядку окремого провадження справ про встановлення факту народження встановлено бути не може, оскільки це виходитиме за межі предмета судового розгляду справ зазначеної категорії.

Проте серед справ окремого провадження про встановлення факту народження законодавець у процесуальному законі встановив особливості провадження у справах про встановлення факту народження або смерті особи на тимчасово окупованій території України (ст. 317 ЦПК України).

Зазначені особливості полягають передусім у встановленні в ч. 3 ст. 317 ЦПК України вимог до судового рішення про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території України, в якому, зокрема, мають бути зазначені встановлені судом дані про дату і місце народження особи, а також про її батьків. І якщо зазначення в судовому рішенні відомостей про матір дитини впливає із вищенаведених положень Закону і Правил (оскільки в цьому випадку рішення суду буде замінювати медичний документ про народження дитини), то вимога зазначати в рішенні суду також відомості про батька дитини, факт народження якої на тимчасово

окупованій території має встановити суд, й викликає проблеми як у теорії, так і застосування на практиці, як з точки зору відповідності такої вимоги нормам матеріального (сімейного) права, так і з точки зору доказування (й взагалі процесуальної можливості одночасного встановлення в судовому порядку поряд із фактом народження дитини також факту батьківства щодо неї), і подальшого виконання такого рішення суду органом РАЦС. При цьому в юридичній літературі зазначені питання не розкриваються, а в існуючих узагальненнях судової практики розгляду цивільних справ вказаної категорії відповідні рекомендації до резолютивної частини судового рішення не наводяться. Тому дослідження зазначених питань і ставить за мету дана стаття.

Передусім варто зауважити, що судова практика в застосуванні зазначеної норми процесуального права (ст. 317 ЦПК України), яка вимагає зазначати в рішенні суду відомості про батька дитини, є неоднозначною. Так, в одних випадках суди, розглядаючи справи про встановлення факту народження дитини на тимчасово окупованій території, не зазначають у резолютивній частині відомості про батька: «Встановити факт народження дитини жіночої статі у громадянки України ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_3, уродженки с. Олександрівка Старобешівського району Донецької області, яка народилась ІНФОРМАЦІЯ_4 о 14 год. 45 хв. в місті Донецьк, Донецька область, Україна.» [5], а в інших випадках зазначають в резолютивній частині відомості про батька: «Встановити факт народження дитини, ОСОБА_2, жіночої статі, дата народження – ІНФОРМАЦІЯ_1, місце народження – м. Сімферополь АР Крим, мати дитини – ОСОБА_1, ІНФОРМАЦІЯ_2, громадянка України. У графі «відомості про батька» в свідоцтві про народження записати прізвище, громадянство батька, за прізвищем, громадянством матері і вказати таке його власне ім'я та по батькові: ОСОБА_3, ІНФОРМАЦІЯ_3, громадянин України (відповідно до вимог ч. 1 ст. 126 Сімейного кодексу України)» [6]. Зустрічаються судові рішення, в яких суди в резолютивній частині, без зазначення прізвища і ім'я батька дитини, вказують: «У графі «Відомості про батька» – записати прізвище, громадянство батька за прізвищем, громадянством матері і вказати таке його власне ім'я та по батькові – громадянин України, відповідно до ст. 135 СК України» [7]. До речі, судові рішення в останній справі було роз'яснено судом

за заявою органу РАЦС, зазначивши, що зміст, який викладений у абзаці четвертому резолютивної частини цього рішення слід вважати таким: «У графі «Відомості про батька» – записати прізвище та громадянство батька за прізвищем та громадянством матері; ім'я, по-батькові вказати зі слів матері, відповідно до ст. 135 СК України». Тобто фактично в останньому випадку суд дав вказівку органу РАЦС зробити запис про батька дитини зі слів матері, що орган РАЦС повинен був зробити самостійно за вказівкою матері дитини в силу приписів ст. 135 СК України.

На нашу думку, і такий висновок випливає з положень законодавства, зазначення відомостей про батька дитини є елементом механізму визначення походження дитини, який встановлено нормами Сімейного кодексу України. При цьому, як встановлено у ч. 1 ст. 13 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану», визначення походження дитини та присвоєння їй прізвища, власного імені та по батькові проводиться одночасно при державній реєстрації народження дитини.

А сама державна реєстрація народження дитини проводиться за письмовою або усною заявою батьків чи одного з них за місцем її народження або за місцем проживання батьків (ч. 2 ст. 13 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану»). При цьому саме судові рішення про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території не замінює собою свідоцтва про народження дитини, а тільки є підставою для проведення органом РАЦС державної реєстрації народження особи та одержання свідоцтва про народження (ч. 5 ст. 317, ч. 2 ст. 319 ЦПК України).

Стосовно визначення походження дитини, то в Сімейному кодексі України передбачені відповідні механізми, зокрема: ст. 122 – визначення походження дитини від матері та батька, які перебувають у шлюбі між собою; ст. 125 – визначення походження дитини, батьки якої не перебувають у шлюбі між собою; ст. 126 – визначення походження дитини від батька за заявою жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі між собою. При цьому ст. 135 СК України встановлено, що при народженні дитини у матері, яка не перебуває у шлюбі, у випадках, коли немає спільної заяви батьків, заяви батька або рішення суду, запис про батька дитини у Книзі реєстрації народжень провадиться за прізвищем та громадянством

матері, а ім'я та по батькові батька дитини записуються за її вказівкою.

Водночас походження дитини від конкретного батька, якщо батьки дитини не перебувають у шлюбі між собою, може визначатися за рішенням суду шляхом визнання батьківства щодо дитини на підставі ст. 128 СК України лише за відсутності (не подання до органу РАЦС) заяви жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі між собою, про визначення походження дитини від батька. Такий позов про визнання батьківства може бути пред'явлений матір'ю, опікуном, піклувальником дитини, особою, яка утримує та виховує дитину, а також самою дитиною, яка досягла повноліття. Позов про визнання батьківства може бути пред'явлений особою, яка вважає себе батьком дитини (ст. 128 СК України).

Таким чином, суд вправі визначати батьківство (зазначати в резолютивній частині конкретну особу батьком народженої дитини) лише при розгляді відповідного позову (на підставі ст. 128 СК України). В окремому ж провадженні суд може встановлювати факт батьківства лише в разі смерті особи, яку заявник вважає батьком дитини і якщо у свідоцтві про народження певна особа не вказана батьком дитини і якщо запис про батька (матір) дитини в Книзі реєстрації народжень вчинено згідно зі ст. 135 СК України (ст. 130 СК України, п. 15 постанови Пленуму Верховного Суду України від 31.03.1995 № 5 «Про судову практику в справах про встановлення фактів, що мають юридичне значення», абз. 3 і 4 п. 7 постанови Пленуму Верховного Суду України від 15.05.2006 № 3 «Про застосування судами окремих норм Сімейного кодексу України при розгляді справ щодо батьківства, материнства та стягнення аліментів»). В усіх інших випадках визначення походження дитини від батька є компетенцією органу РАЦС і не може бути встановлено в судовому порядку в окремому провадженні, оскільки законом визначено інший порядок встановлення факту батьківства (ч. 2 ст. 315 ЦПК України). Навіть якщо будуть наявні передбачені статтями 122, 133 СК України (наявність свідоцтва про шлюб, яке визнається дійсним з огляду на положення ч. 3 ст. 9 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» та ч. 3 ст. 2 Закону України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у

Донецькій та Луганській областях») чи ст. 126 СК України (наявність заяви до суду жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі між собою, про визначення походження дитини від такого чоловіка як батька) підстави, то суд в окремому провадженні, розглядаючи справу про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території (в порядку ст. 317 ЦПК України) як справу про встановлення фактів, що мають юридичне значення, тобто справу про встановлення факту народження особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження (п. 7 ч. 1 ст. 315 ЦПК України), позбавлений матеріально-правових підстав для визначення походження дитини від конкретного батька.

Тобто навіть якщо заява до суду про встановлення факту народження дитини на тимчасово окупованій території подається батьками дитини (що прямо допускається у ч. 1 ст. 317 ЦПК України), що можна розцінити як спільну заяву жінки та чоловіка, які не перебувають у шлюбі між собою про визначення походження дитини від батька (в розумінні ст. 126 СК України), то суд все одно відповідно до положень Сімейного кодексу України позбавлений повноважень у резолютивній частині одночасно зазначити конкретні відомості про батька дитини. В свою чергу, якщо до суду звертається лише матір дитини (або інший родич дитини, що допускається згідно із ч. 1 ст. 317 ЦПК України), факт народження якої потребує встановлення в судовому порядку, то навіть з точки зору цивільного процесу суд не може в резолютивній частині зазначити відомості про конкретного батька без його залучення до участі у справі (навіть якщо заявник – матір дитини перебуває із таким чоловіком у зареєстрованому шлюбі, що згідно із ст. 122 СК України є підставою для визначення походження дитини від подружжя).

Також варто звернути увагу, на чому ми наголошували вище, що рішення суду про встановлення факту народження особи замінює собою медичний документ про народження дитини (в якому зазначається лише відомості про стать дитини, дату і місце її народження та ім'я матері) та згідно із вищенаведеними положеннями Закону і Правил є лише підставою саме для проведення органом РАЦС державної реєстрації народження дитини. Обов'язок батьків зареєструвати народження дитини в органі РАЦС прямо передбачено в ч. 1 ст. 144 СК України, які й зобов'язані будуть звернутися з

таким судовим рішенням до органу РАЦС із заявою про державну реєстрацію народження дитини.

Водночас, як вбачається з положень ч. 1 ст. 13 Закону України «Про державну реєстрацію актів цивільного стану» та ч. 3 ст. 144 СК України, при проведенні реєстрації народження дитини в органі РАЦС одночасно виконується інша дія – визначається походження дитини та присвоюється їй прізвище, ім'я та по батькові. Така дія здійснюється відповідно до положень статей 145, 146, 147 СК України – в частині визначення прізвища, імені та по батькові дитини, та статей 122–126 СК України – в частині визначення походження дитини від конкретної жінки (матері) і конкретного чоловіка (батька). При цьому в п. 15 глави 1 розділу III Правил чітко передбачено, що походження дитини від батька визначається за спільною заявою батьків про державну реєстрацію народження. Тобто саме на підставі заяви про державну реєстрацію народження, яка подається не до суду, а саме до органу РАЦС. Отже, суд, встановлюючи в окремому провадженні факт народження дитини, не може зазначати в своєму рішенні прізвище, ім'я і по батькові такої дитини. А орган РАЦС, в силу наведених положень законодавства, хоча й формально, зобов'язаний буде виконати рішення суду, в якому будуть зазначені відомості про батька дитини, проте це буде суперечити зазначеним положенням законодавства.

Якщо навіть припустити, що, оскільки в силу ч. 4 і 5 ст. 317 ЦПК України ухвалене судом рішення у справах про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території підлягає негайному виконанню, а копія такого рішення невідкладно надсилається судом до органу державної реєстрації актів цивільного стану за місцем ухвалення рішення для державної реєстрації народження особи, то, по-перше, йдеться про надіслання копії рішення суду до органу РАЦС саме з метою державної реєстрації народження особи (але, як ми встановили вище, визначення походження дитини є самостійною дією); по-друге, державна реєстрація народження дитини здійснюється виключно за заявою батьків (одного з батьків) чи інших осіб, поданою до органу РАЦС, до якої додається таке рішення суду (замість медичного документа про народження) виключно на підтвердження факту народження з метою лише державної реєстрації народження особи. Без такої заяви орган РАЦС позбавлений юридичної можливості провести

державну реєстрацію народження дитини та визначити її походження, навіть якщо до органу РАЦС надійде від суду копія такого рішення суду для «негайного виконання». Адже в рішенні суду (навіть якщо в ньому будуть зазначені відомості про обох батьків дитини) не вказуються прізвище, ім'я та по батькові дитини (оскільки за ст. 146 СК України ім'я дитини визначається за згодою батьків або за відсутності батька лише матір'ю), що виключає можливість самостійного виконання органом РАЦС рішення суду про встановлення факту народження дитини.

Таким чином, проаналізовані вище положення законодавства свідчать, що суд в окремому провадженні при розгляді справ про встановлення факту народження особи не повинен зазначати (або давати органу РАЦС якісь вказівки з цього приводу) в резолютивній частині свого рішення будь-які відомості про батька дитини, навіть якщо батьки перебувають у зареєстрованому шлюбі або подали до суду спільну заяву про встановлення факту народження дитини на тимчасово окупованій території, оскільки це суперечить нормам матеріального (сімейного) права. У зв'язку із цим з положень ч. 3 ст. 317 ЦПК України потребує виключення положення про зазначення в рішенні про встановлення факту народження особи на тимчасово окупованій території України даних про батьків народженої особи в частині зазначення відомостей про батька.

1. Мамницький В. Ю., Ножняк О. М., Сєдих В. Р. Процесуальні аспекти розгляду та вирішення справ окремого провадження. *Право і суспільство*. 2018. № 3. Ч 2. С. 61–66. 2. Цивільний процес України: академічний курс: підручник для студ. юрид. спец. вищ. навч. закл.; за ред. С. Я. Фурси. Київ: Видавець Фурса С. Я.: КНТ, 2009. 848 с. 3. Окреме провадження: монографія / В. В. Комаров, Г. О. Світлична, І. В. Удальцова; за ред. В. В. Комарова. Харків: Право, 2011. 312 с. 4. Курс цивільного процесу: підручник / В. В. Комаров, В. А. Бігун, В. В. Баранкова та ін.; за ред. В. В. Комарова. Харків: Право, 2011. 1352 с. 5. Рішення Іллічівського районного суду м. Маріуполя Донецької області від 18.09.2019 в цивільній справі № 264/6129/19, провадження № 2-о/264/388/2019. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84369652>. 6. Рішення Голосіївського районного суду м. Києва від 06.10.2020 в цивільній справі № 752/19089/20, провадження № 2-о/752/372/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92078904>. 7. Рішення Придніпровського районного суду м. Черкаси в цивільній справі № 711/6461/19, провадження № 2-о/711/127/19. *Єдиний*

державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83560857>.

References:

1. Mamnytskyi V. Yu., Nozhniak O. M., Siedykh V. R. Protseusalni aspekty rozghliadu ta vyrishennia sprav okremoho provadzhennia. *Pravo i suspilstvo*. 2018. № 3, chastyna 2. S. 61–66. 2. Tsyvilnyi protses Ukrainy: akademichnyi kurs: pidruchnyk dlia stud. yuryd. spets. vyshch. navch. zakl.; za red. S. Ya. Fursy. Kyiv: Vydavets Fursa S. Ya.: KNT, 2009. 848 s. 3. Okreme provadzhennia: monohrafiia / V. V. Komarov, H. O. Svitlychna, I. V. Udaltsova; za red. V. V. Komarova. Kharkiv: Pravo, 2011. 312 s. 4. Kurs tsyvilnoho protsesu: pidruchnyk / V. V. Komarov, V. A. Bihun, V. V. Barankova ta in.; za red. V. V. Komarova. Xarkiv: Pravo, 2011. 1352 s. 5. Rishennia Illichivskoho raionnoho sudu m. Mariupolia Donetskoï oblasti vid 18.09.2019 v tsyvilnii spravi № 264/6129/19, provadzhennia № 2-o/264/388/2019. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84369652>. 6. Rishennia Holosiivskoho raionnoho sudu m. Kyieva vid 06.10.2020 v tsyvilnii spravi № 752/19089/20, provadzhennia № 2-o/752/372/20. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92078904>. 7. Rishennia Prydniprovs'koho raionnoho sudu m. Cherkasy v tsyvilnii spravi № 711/6461/19, provadzhennia № 2-o/711/127/19. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83560857>.

Koroied Sergij. The court's determination of the child's origin in establishing the fact of its birth on the temporarily occupied territory: problems of theory and practice of civil proceedings

The characteristic of civil cases in separate proceedings is given. The activity of the court in a separate proceeding is considered because of its constitutive nature. The grounds for establishing facts of legal significance in a separate proceeding are determined. Attention is paid to cases on establishing of the fact of birth of a person, which are reviewed by the court in case of impossibility of registration of the fact of birth by the state registration body of civil status acts. The conclusion is substantiated that the court judgement on establishing the fact of birth of a child by a particular woman replaces a medical document confirming the birth of a child; the requirements to the operative part of such a court judgment are given. At the same time, it is noted that in establishing the fact of a person's birth on the temporarily occupied territory, the procedural law obliges the court to indicate in the court judgment information about the child's father. Attention is drawn to the fact that the indication of information about the child's father is an element of the mechanism for determining the child's origin, which is established by the norms of the Family Code of Ukraine; in turn, the determination of the child's origin and assigning him the surname, first name and patronymic is carried out simultaneously with the state registration of the child's birth. It is argued that the court has the right

to determine paternity (indicate in the operative part a specific person as the father of the child) only when considering the claim, and in a separate proceeding the court may establish paternity only in the event of death of the person whom the applicant considers to be the child's father; in all other cases, it is determining the origin of the child from the father is the competence of the state body for registration of civil status and cannot be established in court in a separate proceeding, because the law defines a different procedure for establishing the fact of paternity. It is concluded that the court in a separate proceeding when reviewing cases of establishing the fact of birth of a person should not indicate in the operative part of its judgment any information about the child's father, even if the parents are married or have filed a joint application to establish the fact of birth on the temporarily occupied territory, as it contradicts the norms of substantive (family) law.

Key words: civil proceedings, separate proceedings, fact of birth, state registration of birth, child, origin of child, father, fact of paternity.